

Matchrapporter från Hultsfred och Västervik

Jisses, var står jag? Ja, den frågan ställde några av oss eftersom senaste långpartiet skedde i februari 2020 innan pandemin satte stopp för närschack. Istället har det blivit lichess, med allt vad det innebär för viljan att dra snabbt. Det gällde verkligen att sitta på händerna för att inte dra för fort.

Vi har en ganska tunn trupp, men viljan att ställa upp för laget är fantastisk. Så vi var ett bra gäng, med fantastisk sammanhållning, som reste till Hultsfred.

Vi hade högre rating på alla borden, men det är inte via dessa siffror som partierna spelas. Simon blev först ut med en remi. Som lagledare visste jag också att Hans väldigt gärna ville ha remi, pga osäkerhet om sin egen spelstyrka. Det är en av faktorerna som var en direkt följd av det långa uppehållet. Självt hade jag riktigt dåligt självförtroende och litade inte på mina beräkningar. Hans vann bonde men partiet mynnade ut i remi. Så när jag gick runt och tittade på ställningarna så var det ganska klart att vi stod väldigt bra på bord sju och åtta, men sämre på bord fem och sex. Självt stod jag och Larzing lite bättre i våra partier. Men när Rickard och Niklas förlorade sina partier var det skönt att se hur Per manövrerade ut sin motståndare med var sin vitfältad löpare och sex mot fem bönder. Som Per sa: "Jag var nöjd eftersom alla mina bönder stod på svarta rutor, medan hans stod på vita". Per som säkert kände ett stort tryck på sina axlar, som sent inhoppad reserv gjorde ett föredömligt parti, genom att verkligen jobba igenom varje drag. Men ställningen 3-2 till Hultsfred kändes inte bra, speciellt som Larzing nästintill bad om ursäkt för att han inte kunde vinna trots en merbonde i slutspel. Så nu hängde det på att Joachim och jag vann våra partier. Pga av mitt eget parti var så känsligt har jag bara hört hur det var Carlsens klass på Joachims avslutning. 3,5-3,5 och även om jag stod bra var det en nervös väntan för alla. Så till den grad att Larzing tom tjoade högt när min motståndare gav upp, efter ca 80 drag.

Larzing $\frac{1}{2}$, Simon $\frac{1}{2}$, Hans $\frac{1}{2}$, Lennart 1, Rickard 0, Niklas 0, Joachim 1, Per 1

Kvällen spenderades i Västervik och det var ett hungrigt gäng som gav sig ut på jakt efter kvällsmat och en kall en. Under måltiden diskuterade vi taktik och hur laget skulle ställas samman dagen efter. Det är förunderligt hur lojalt gäng jag har att lagleda. Efter ett beslut var alla med på vår uppställning och under matcherna ifrågasätter ingen heller mina beslut om de ska spelas på vinst eller liknande. Då är det lätt att vara lagledare. Vi var alla överens om att försöka få 3-0 på de tre sista borden och försöka spela oavgjort på bord ett till tre. Bonusmöjligheterna var bord fyra och fem.

Det visade sig att Västervik hade fått en förstärkning sedan dagen innan, då de mötte Manhem, varför vi hade lägre rating på bord 1-5 och vice versa på de tre sista borden. Efter en timmas spel hade jag god lust att stanna alla klockor och be en utomstående domare avgöra ställningarna och därmed ta hem segern. För både Rickards och Joachims motståndare hade visat ovanligt stor spelglädje och offrat var sin pjäs, men helt felaktigt visade det sig. Och Hans hade inte behållit någonting av frukosten, utan den avlevererades från två olika håll och hål. Så det var inte konstigt att han fick bjuda remi. Tur för oss så nobbades anbudet, varför Hans två drag senare fick kombinera och sedan strax därefter leda med ett helt torn. Hans hade övertalats av mig att ställa upp då han egentligen inte längre ville spela schack, då han upplevde att huvudet krånglade och han därför inte orkade räkna längre varianter. Efter partiet frågade han med glimten i ögat: "När spelas nästa match?" Simon och Niklas hade liksom jag svart. Ingen av oss stod bra och matchen var därför långt ifrån klar. Till slut gick det inte för de två förstnämnda att stå emot, men jisses vad de kämpade innan de fick sträcka upp händerna. Både Simon och Niklas visade på oerhörd lojalitet då de båda visste att det skulle bli kämpigt på sina bord. Per ledde vid det tillfället med kvalitet och Larzing gick runt med ett belåtet leende. Jag sa åt Larzing att det var ok om han ville ta remi, eftersom ställningen var helt utjämnad materiellt. "Remi! Jag står ju överlägset, brast han ut." Att som lagledare spela ett intensivt

parti och snabbt försöka bilda sig en uppfattning om andras partier är inte alltid lätt. Därför var det så skönt att höra hur Larzings spelförståelse är överlägsen min. Med tre partier kvar stod det 3-2 till oss och vid det laget hade jag lyckats vända mitt parti. Jag hade legat kvalitet under, men ställningen var "omöjlig" att ta sig igenom, vilket stressade min motståndare som därför gjorde ett misstag i tidsnöden. När Per då meddelade att hans motståndare hade bjudit remi i ett bondeslutspel med olikfärgade löpare, gav jag honom "order" att acceptera anbudet, eftersom Larzing och jag skulle ta minst en poäng ihop. Det blev två, varför slutresultat blev 5,5-2,5 till vår favör.

Larzing 1, Simon 0, Hans 1, Niklas 0, Rickard 1, Lennart 1, Per ¹/₂, Joachim 1

Det hade varit skoj om Larzings och Hans partier lades upp på nätet. För vi andra behöver lära oss mer. 😊

Nästa match spelas i vår klubblokal den 30 januari mot Manhem.

Hoppas att ni alla får en riktigt GOD JUL tillsammans med era nära och kära! 😊

//Lagledaren som är mycket stolt över gänget som var med på resan österut